

Obiekty tymczasowe wzniesione podczas wydarzeń okolicznościowych w wybranych miastach Opolszczyzny – studium przypadku

mgr inż. arch.
KAMILA WILK
Politechnika Opolska
Wydział Budownictwa i Architektury
ORCID: 0000-0003-4330-3784

W artykule opisano przebieg wznoszenia obiektów tymczasowych powstałych podczas obchodów Światowego Dnia Architektury odbywającego się w Opolu i Nysie od 2016 r. Zaprezentowano również genezę wydarzenia oraz wpływ struktur przestrzennych na odbiór wydarzenia architektonicznego.

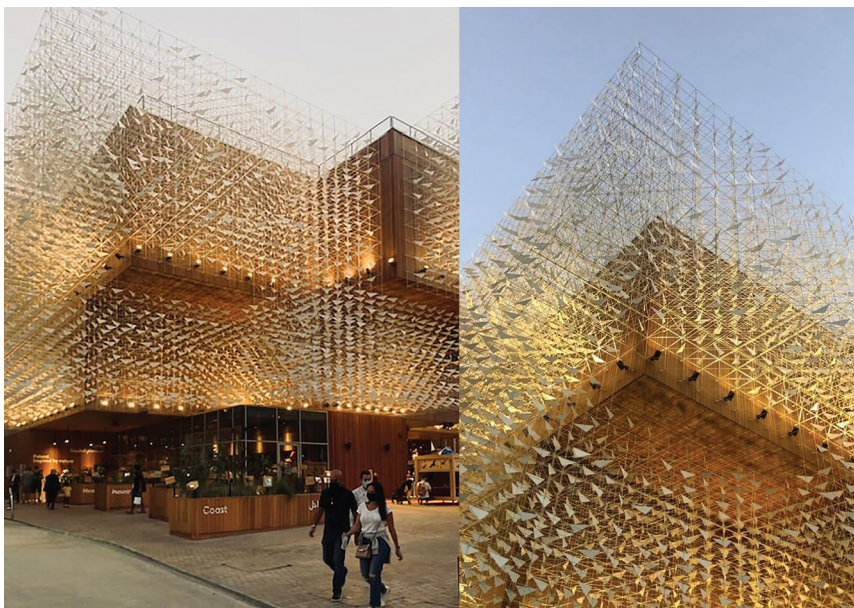
Obiekty tymczasowe występują w budownictwie od dawna. Działania z wykorzystaniem tymczasowych konstrukcji związane są niejednokrotnie z koniecznością stworzenia schronienia w przypadku wojny lub katastrofy naturalnej. Pojawiają się często jako rozwiązanie doraźne, które zażegnaje problem związany choćby z przeprawą na drugi brzeg w miejscu, gdzie jest to konieczne. Definicja obiektu tymczasowego według prawa budowlanego określa go jako obiekt budowlany przeznaczony do czasowego użytkowania w okresie krótszym od jego trwałości technicznej, przewidziany do przeniesienia w inne miejsce lub rozbiórki, a także obiekt budowlany niepołączony trwale z gruntem, jak: strzelnice, kioski

uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej i wystawowe, przekrycia namiotowe czy powłoki pneumatyczne, urządzenia rozrywkowe, barakowozy, obiekty kontenerowe, przenośne wolnostojące maszty antenowe. Definicja bardzo szeroko rysuje złożoność zagadnienia. W artykule zostanie opisane węższe ujęcie tematu, skupiające się na obiektach tymczasowych powstałych podczas wydarzeń architektonicznych. Sposób, w jaki obecnie przeżywamy rzeczywistość, powoduje, że tymczasowe: obiekty i architektura coraz częściej nam towarzyszą. Odbiorcy różnego rodzaju wydarzeń kulturalnych kolekcjonują doznania, które wzbogacają przestrzenne reprezentacje w formie obiektów tymczasowych [1]. Jedno z bardziej rozpoznawalnych wydarzeń tego

typu w świecie to wystawy światowe EXPO [2], które generują ogrom obiektów tymczasowych, często znajdujących nowe miejsce oraz sposób wykorzystania po zakończeniu ekspozycji związanej z wystawą.

Idea tworzenia obiektów tymczasowych ilustruje zaprzeczenie klasycznych założeń, czym powinna być architektura. W myśl triady Witruwiusza to właśnie trwałość, użyteczność i piękno są wartościami, którymi powinno charakteryzować się dzieło architektoniczne [3]. Niejednokrotnie obiekty tymczasowe tworzone na potrzeby wystaw światowych czy europejskich przedstawiają możliwości nowych technologii. Nowatorskie założenia koncepcyjne, które nie byłyby możliwe do wyeksponowania w tak esencjonalny sposób w tradycyjnym obiekcie, manifestują się swobodnie w realizacji obiektów tymczasowych. Przykładem takiego działania są np. konstrukcje tworzone na biennale architektury w Wenecji, realizowane przez pracownię projektową Zaha Hadid Architects + Block Research Group [4].

Czy fakt, że obiekt tymczasowy, który nie jest trwały z racji swojego krótkiego życia, oznacza, że nie jest on dziełem architektonicznym? Wielu wydarzeniom plenerowym, nie tylko tym związanym z architekturą, towarzyszą obiekty tymczasowe. Przestrzenne formy dopełniają wydarzenie kulturalne, zazwyczaj w formie plenerowej. Artykuł ma na celu dowiedzieć, że tymczasowe obiekty architektoniczne są istotnym elementem wydarzeń popularyzujących zawód architekta i podnoszących świadomość architektoniczną osób niezwiązanych z branżą. Autor zamierza również zbadać relację pomiędzy realizacją obiektów tymczasowych, powstałych podczas obchodów Światowego Dnia Architek-

Fot. 1. Pawilon Polski Expo'20 Dubai, autor WXCA studio,
fot. Maciej Rempalski, dzięki uprzejmości pracowni projektowej Modern Studio

Fot. 2. (a) Striatius Bridge w trakcie realizacji, fot. Alessandro del Endice [4] (b) zdjęcie gotowego mostu, fot. Kamila Wilk, autor: Zaha Hadid Architects + Block Research Group

tury realizowanego na terenie Opolszczyzny, a zwiększeniem partycypacji wśród odbiorców wydarzenia. Istotny jest również fakt czasowego oddziaływania powstających instalacji na wnętrza urbanistyczne, w których były realizowane.

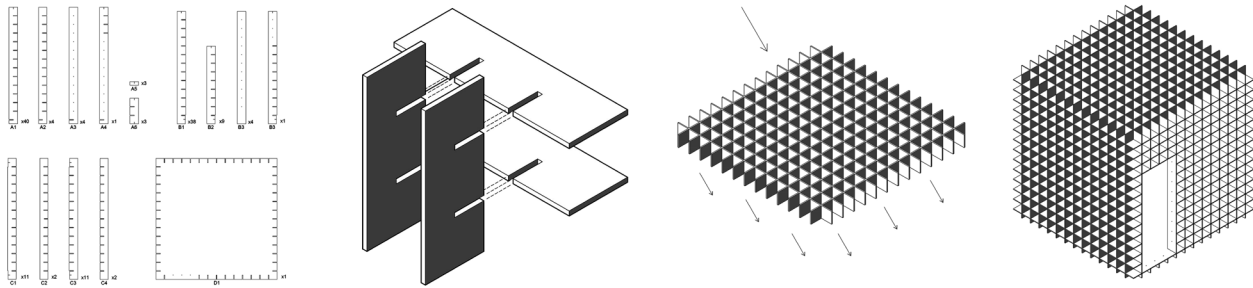
Metoda badawcza

Autor na podstawie studiów wybranej literatury oraz własnych obserwacji dokonał studium przypadku obiektów tymczasowych wzniesionych podczas obchodów Światowych Dni Architektury (SDA), organizowanych przez Radę Opolskiej Okrę-

gowej Izby Architektów (OPOIA) w latach 2016–2019. Autorami prezentowanych pawilonów byli studenci, wykładowcy architektury oraz praktykujący architekci. Analiza wybranych przykładów opiera się na obserwacji autora, który brał czynny udział w realizacji dwóch z pięciu analizowanych przykładów. Interakcja z odbiorcą obecnym podczas wznoszenia wszystkich opisanych pawilonów była bardzo cennym materiałem badawczym. Autor odnosi się do swoich doświadczeń *post factum*, ponieważ w momencie powstania instalacji celem nie było prowadzenie obserwacji badawczych.

Pawilony SDA – Nysa/Opole

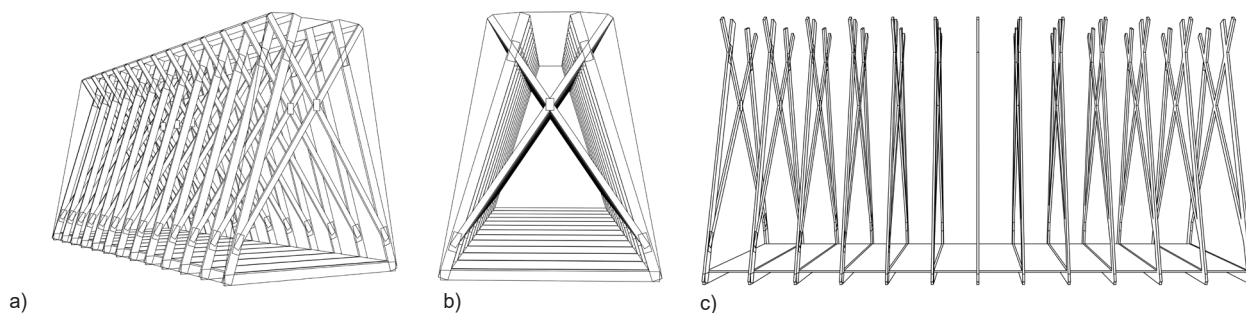
Pierwsze obchody dnia architektury organizowanego przez OPOIA odbywały się pod hasłem: architektura Japonii. Mieszkańcy oraz lokalne środowisko architektów dyskutowali o roli architekta w tworzeniu przestrzeni miejskiej oraz wymieniali się spostrzeżeniami podczas otwartej dyskusji, w której wzięli udział zaproszeni goście, m.in. arch. Zbigniew Maćków. „Wood and Shadow Pavilion” (WAS) autorstwa arch. Dawida Rószczki powstał w bastionie Św. Jadwigi w Nysie oraz na rynku w Opolu podczas obchodów święta Architektury.

Fot. 3. Schemat konstrukcyjny pawilonu WAS, autor. Dawid Rószczka, ilustracje udostępnione dzięki uprzejmości Opolskiej Okręgowej Izby Architektów

Fot. 4. Montaż pawilonu w Opolu, autor. Kamila Wilk, archiwum własne autora

Fot. 5. Schemat konstrukcyjny pawilonu S, (a) widok perspektywiczny, (b) widok z przodu (c) widok z boku, autor Kamila Wilk, archiwum własne autora

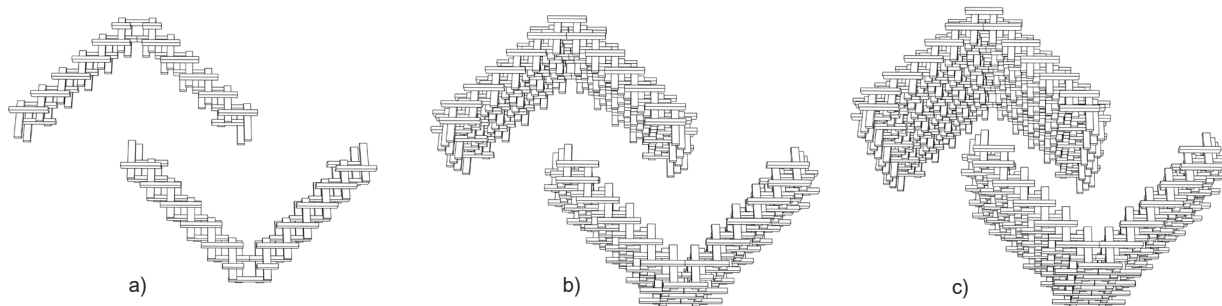

Fot. 6. Widok pawilonu S, plac Wolności, Opole, autor: Marek Nowacki, fotografie udostępnione dzięki uprzejmości Opolskiej Okręgowej Izbie Architektów

Nie jest łatwo stworzyć mały obiekt, który byłby interesujący w tłocznych przestrzeniach miasta. W wielu przypadkach bywa, iż obiekt zostaje przytłoczony i traci na znaczeniu. Dużą rolę w odbiorze pawilonu odegrała interakcja z otoczeniem. Lekka drewniana konstrukcja, w której poszczególne elementy zostały połączone bez użycia śrub lub gwoździ, pozwoliła na szybki demontaż oraz transport pomiędzy miastami, w których był prezentowany. Przysporzyło to jednak sporo problemów. Początkowo obiekt został wykonany ze sklejki zgodnie z rysunkami, za pomocą frezarki CNC. Metoda na wcisk wymagała jednak większej tolerancji wymiaru wcięcia. Przy pomocy kilku prób udało się

ustalić odpowiednią tolerancję, która spajała elementy, nie powodując ich klawiszowania. Monterzy po kilku próbach znaleźli odpowiedni sposób budowania pawilonu. Opisano poszczególne elementy, aby sprawnie przeprowadzić docelowy akt wznoszenia. Pawilon przybrał formę kubicznej struktury będącej zbiorem elementów wykonanych ze sklejki. Pusta przestrzeń pomiędzy elementami wprowadza grę światła, zmieniając tym samym wygląd pawilonu. Budujące się cienie dodają kontrastu i wydobywają w ten sposób skrywaną formę. Relacja drewnianych elementów z pustą przestrzenią sprawia, że obiekt zanika lub buduje się na nowo wraz ze zmieniającą się perspektywą [5].

W 2017 r. OPOIA zorganizowała obchody Światowego Dnia Architektury pod hasłem „Architekci Aktywiści”. Zaproszono gości z Brna (Republika Czeska), którzy opowiadali, jak edukują mieszkańców swojego miasta poprzez zdarzenia architektoniczne [6]. Sarka Svobodova oraz Jarumyl Sedlak stworzyli przestrzeń interwencji architektonicznej Praha v Brne, która działała przez pięć lat (2014–2019), będąc miejscem rezydencji dla artystów, architektów, aktywistów. Architekci swoimi działaniami uświadamiali władzom i mieszkańcom Brna, jak ważna jest architektura dla „zdrowego” rozwoju miasta. Tłem dla rozważań nad potrzebą działań prezentowanych przez czeskich gości ze stowarzyszenia

Fot. 7. (a–c) schemat konstrukcyjny pawilonu F – układ warstw, autor: Kamila Wilk, archiwum własne autora

Fot. 8. (a) proces wznoszenia pawilonu F, (b) gotowy pawilon przed biblioteką w Opolu, fotografie udostępnione dzięki uprzejmości Opolskiej Okręgowej Izbie Architektów

4AM był akt wznoszenia pawilonu „Strzecha” (S) powstałego za sprawą kolektywu projektowego: Dawid Rószczka, Kamila Wilk i Łukasz Kościuk.

Lekka drewniana konstrukcja, oparta na module dźwigara dachowego, zwykle wykorzystywanego do przekryć dachowych przy realizacji domów jednorodzinnych czy chociażby supermarketów, stworzyła swoistą strukturę, rzeźbę architektoniczną oddziałującą na zmysły poprzez zapach drewna, dotyk i światło. Zmysły pobudzało również pracujące na wietrze pokrycie z flizeliny, które dodatkowo zostało podświetlone w nocy. Rytm trzynastu dźwigarów pięknie budował wnętrze. Przyjemność dawała możliwość obcowania z surowym drewnem.

Obiekt miał działać na odbiorcę wielowymiarowo, przybliżając poprzez działania

performatywne (montaż mogli obserwować odwiedzający) proces wznoszenia obiektów architektonicznych. Konstrukcja została tymczasowo zmontowana w Bastionie Św. Jadwigi w Nysie oraz na placu Wolności w Opolu podczas obchodów ŚDA'17.

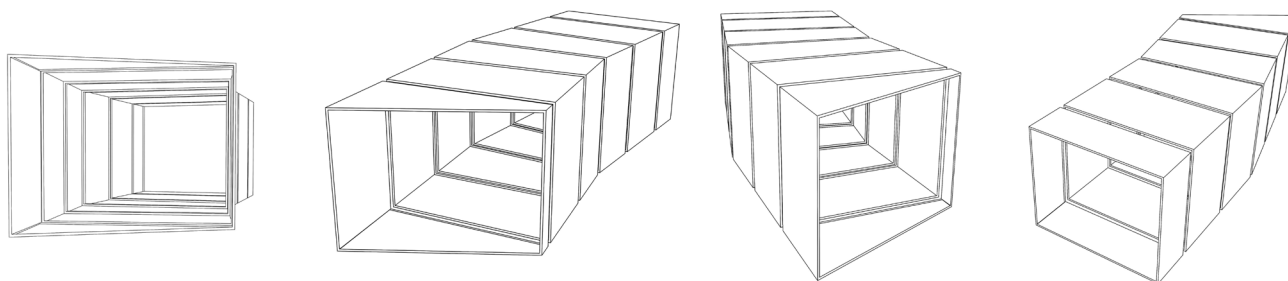
Kolejny rok zaowocował dwiema konstrukcjami z uwagi na zmianę miejsca lokalizacji działań związanych z obchodami ŚDA'18, które przebiegały pod hasłem „Woda w architekturze”. Wydarzenie miało miejsce w Nysie w muzeum powiatowym, a ściślej na jego dziedzińcu oraz na placu Wolności i bezpośrednio przed biblioteką miejską w Opolu.

Powstał pawilon Fala (F), którego autorami są Małgorzata Rygiel, Łukasz Kościuk i Kamila Wilk. Instalacja pawilonu przybrała formę tunelu składającego się z dwóch falujących ścian o wysokości ok. 2,3 m.

Forma fali „wdziera” się do wnętrza zabytkowego obiektu lub przepływa przez opustoszałe place użyteczności publicznej. Symbolizuje życie i działanie człowieka. Odwołując się do nieobliczalnej siły wody, która często zmienia swój bieg oraz kształtuje nowe formy – człowiek swoim działaniem kreuje piękno i świeżość w tym, co już zapomniane, pozbawione energii.

Obiekt składał się z 864 drewnianych kantówek o wym. 0,045/0,095/0,5 m. Stał się strefą wejściową, zapraszającą do udziału w pozostałych aktywnościach związanych z obchodami ŚDA'19. Pawilon został oświetlony za pomocą technologii LED przez pracownię projektową arch. Michała Kaczmarzyka.

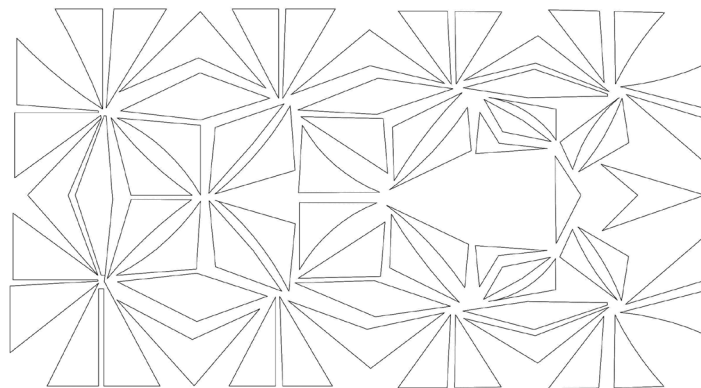
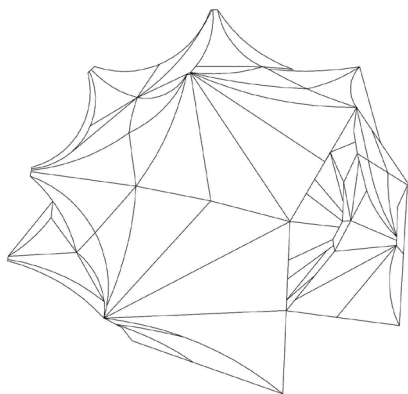
Pawilon wodny (W). Autorami konstrukcji, która powstała w laboratorium technicznym przy Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej

Fot. 9. Schemat konstrukcyjny pawilonu F, układ formatek sklejk, autor. Kamila Wilk, archiwum własne autora

Fot. 10 (a) układ płyt na elewacji pawilonu W, autor: Kamila Wilk, archiwum własne autora (b) zdjęcie autorów wewnątrz pawilonu, autor: Michał Kaczmarzyk, fotografia udostępniona dzięki uprzejmości Opolskiej Okręgowej Izby Architektów

Fot. 11. Schemat konstrukcyjny pawilonu A/R, autor: Weronika Abramczyk [7]

w Nysie, byli Marcin Zdanowicz i Wiesław Pólchłopek, zaś iluminacji pawilonu – Michał Kaczmarzyk. Idea pawilonu oparta została na podkreśleniu znaczenia wody w miejskiej przestrzeni publicznej. Geometryczna forma obiektu, poprzez kontrast z zabytkowym otoczeniem, miała za zadanie zainteresować użytkowników i zachęcić do refleksji nad rolą wody jako czynnika miastotwórczego. W czasach, kiedy kryzys klimatyczny jest tematem poruszonym przez różne środowiska, architekci chcieli się pochylić nad formami wykorzystania wody w procesach urbanistycznych.

Wnętrze zostało stworzone poprzez wykorzystanie kurtyn wodnych, iluminowanych, pozwalających na alternatywny – pośredni lub bezpośredni – kontakt z wodą. Obiekt cieszył się dużym zainteresowaniem dzieci, które radośnie korzystały z wody w sprzyjającej tym zabawom aurze.

Podczas obchodów SDA w 2019 r. architekci skupili się na ekologii oraz roli projektowania w kształtowaniu wpływu na środowisko. Dyskutowano na temat różnych form budownictwa ekologicznego, odnosząc się również do alternatywnej formy wznoszenia obiektów z papieru.

Awers/Rewers to nazwa pawilonu, który powstał podczas czwartej edycji SDA w Opolu, pawilon nie został wzniesiony w Nysie z uwagi na stopień skompilowania. Studenci Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej pod opieką dr. inż. arch. Jerzego Łątki zaprojektowali za pomocą narzędzi projektowania parametrycznego [7]

pawilon, którego prototyp powstał w laboratorium PROTO LAB, a następnie został przewieziony i zmontowany w Opolu na placu Wolności. Był prezentowany przez tydzień przed biblioteką miejską w Opolu, po czym został przewieziony na teren Galerii Sztuki Współczesnej w Opolu przy ul. Końskiego.

Pawilon ten powstał z konstrukcji wykonanej z papieru. Szkielet następnie został powleczony strukturą tekstylną uszytą wcześniej przez studentów na podstawie wykroju, która po podświetleniu uplastyczniała całą formę. Dramaturgii całemu przedsięwzięciu dodawał fakt, że montaż pawilonu zakończył się przed północą. Pawilon wzbudzał ogromne zainteresowanie przechodniów oraz uczestników obchodów SDA'19.

Cykliczne wydarzenie architektoniczne, które rokrocznie przypominało mieszkańcom Opolszczyzny o roli architekta i architektury w życiu miast oraz wsi naszego regionu, przerwała pandemia. Jak wiele innych aktywności w przestrzeni publicznej SDA'20 zostało odwołane. W roku 2021 organizatorzy wrócili do tej popularnej imprezy, która na dobre zagościła w kalendarzu wydarzeń kulturalnych zarówno Opola, jak i Nysy. Jednak obawy przed koniecznością odwołania imprezy w ostatniej chwili spowodowały, że organizatorzy nie zdecydowali się na realizowanie w programie imprezy budowy kolejnego pawilonu. Hasłem przewodnim obchodów był „Kolor w architekturze”. Odbiorcy wydarzenia dopytywali o wznoszenie pawilonu, co jednoznacznie świadczyło o istotnej

roli tego elementu w odbiorze całego przedsięwzięcia.

Wyniki

Przeprowadzone obserwacje oraz własne doświadczenie autora poparte przeglądem literatury [8–16] wskazują na duży związek pomiędzy zainteresowaniem wydarzeniem kulturalnym a przestrzennymi obiektami towarzyszącymi, korespondującymi formalnie z hasłem przewodnim imprezy. Realizowane w formie warsztatowej pawilony cieszyły się dużym zainteresowaniem wśród studentów, którzy często brali czynny udział podczas prototypowania oraz projektowania pawilonów. Potrzeba realizacji w skali 1:1 wcześniej zaprojektowanych obiektów była motywatorem w trudnych procesach montażowych każdego z obiektów. Duża satysfakcja z przeprowadzonych działań, które zwieńczone były efektem w postaci zmaterializowanej koncepcji, powodowała, że studenci, którzy brali udział w tych działaniach, zgłaszali się także do współpracy w następnych edycjach SDA. Uczestnicy zaś chętnie odwiedzali powstałe pawilony już po zakończeniu imprezy związanej z obchodami dnia architektury, traktując je jako elementy małej architektury wzbogacającej przestrzeń miejską.

Wnioski

Występowanie takich wydarzeń jak dni architektury poza głównymi ośrodkami ma wpływ na odbiór zawodu architekta przez odbiorcę w szerokim ujęciu. Odgrywa również

Fot. 12. Widok pawilonu A/R w trakcie demontażu, pawilon po zmontowaniu A/R, fotografie udostępnione dzięki uprzejmości Opolskiej Okręgowej Izbie Architektów

ważną rolę w edukacji architektonicznej. Izba architektów realizuje na poziomie krajowym i okręgowym różne działania związane z podnoszeniem świadomości obywateli na temat architektury oraz urbanistyki. Również dydaktyka na poziomie akademickim wzbogacona działaniami przestrzennymi prowadzonymi w formie warsztatowej poza uczelnią przynosi pozytywne efekty. Studenci podczas takich działań uczą się pracy z materiałami budowlanymi. Wzmacniają umiejętności manualne, sprawdzając na placu budowy zaprojektowane wcześniej prototypy. Przystępują zdołność do pracy w zespole, delegowania zadań oraz działań pod presją czasu. Pawilony są stawiane zazwyczaj podczas trwającego osiem godzin wydarzenia, pod bacznym okiem obserwatorów. Podczas tak krótkiego czasu powstają skomplikowane obiekty, które następnie cieszą oczy mieszkańców, przypominając o jednodniowym zdarzeniu związanym ze świętem architektury. Po przeprowadzonej obserwacji oraz na podstawie własnych doznań autor stwierdza, że obiekty tymczasowe są świetnym polem doświadczalnym dla młodych adeptów architektury, którzy uczestnicząc w realizacji obiektów tymczasowych, często pogłębiają poszukiwania i rozszerzają swoją działalność, prowadząc własne badania.

Wydarzenie, które towarzyszyło obchodom Światowych Dni Architektury, związane z montażem przygotowanego wcześniej pawilonu, znacznie wzbogacało odbiór proponowanego przez organizatorów motywu przewodniego. Pogłębiało ono również partycypację uczestników, często zachęcając do uczestnictwa zupełnie przypadkowych przechodniów. Bez opisywanego elementu wydarzenia część uczestników nie wzięłaby w nim udziału. Wnętrza urbanistyczne, w których realizowane było zdarzenie, zmieniały się dzięki wartości dodanej w postaci tymczasowej instalacji oddziałującej na odbiorcę, wzbogaconej dodatkowo w nocy poprzez iluminację.

Autor stwierdza jednoznacznie, że temat tymczasowych obiektów powstających podczas wydarzeń architektonicznych jest zagadnieniem wymagającym głębszych interdyscyplinarnych badań, które pozwolą na kompleksowe podejście do rozwiązywanego problemu.

Bibliografia

- [1] Woźniak-Szpakiewicz E., Wpływ zdarzeń architektonicznych na przestrzeń publiczną współczesnego miasta, Politechnika Krakowska 2013 r.
- [2] <https://expo.gov.pl>.
- [3] Vitruvius Pollio Marcus, De architectura libri decem, tłumaczenie K. Kumanecki, ks I R.3., s. 16.
- [4] <https://www.archdaily.com/>.
- [5] Wystawa przygotowana podczas Światowych Dni Architektury 2019 „Pawilony”. Przygotowanie wystawy arch. Kamila Wilk, Opolska Okręgowa Izba Architektów.
- [6] <https://prahavbrne.cz/>.

[7] Łątka J.F., Świąciak, M., The Obverse/Reverse Pavilion: An Example of a Form-Finding Design of Temporary, Low-Cost, and Eco-Friendly Structure. Buildings 2021, 11, 226; Zielonko-Jung K., Temporary and mobile architecture as an effort to regain inaccessible urban space. Technical Transactions. 731 Architecture, 2008. issue Z 9, 4-A. s. 16; Buildings 2021, 11(6), 226; <https://doi.org/10.3390/buildings11060226>.

[8] Latka J.F., Paper in architecture: Research by design, engineering and prototyping, 2017.

[9] Daly J. et al., Measuring human experiences of public spaces: A methodology in the making. Conscious Cities, 2016.

[10] Baboci, Borret, Bukowiecki, Christiansen, Costa, Cymer, Drozda, Frąckowiak, Gadanho, Kiecko, Klein, Kowalewski, Krzaczkowski, Kuciewicz/DeIacobis, Mazur, Mendel, Ostrowski, Parerga, Pawelek, Sieverts, Smith, Stone, Twardoch, Yoshimura, Zabiccki/ Drozdowska, Kościńska, Lewicki, Momot, Przepiórkowski, Tomkowska, Trepka, Architektura nie zrównoważona, Fundacja Bęc Zmiana, Warszawa 2016.

[11] Fletcher B., Noma Mexico: The \$ 750 pop-up experience, CNN, 19.06.2017, <https://edition.cnn.com/travel/article/noma-mexico-rene-redzepi/index.html>.

[12] Nati M., 10 Coolest Pop-Up Shops, Oddee, 17.08.2014, https://www.oddee.com/item_99054.aspx (access on 02.06.2018).

[13] Schönhöfer P., Temporary Architecture, Freedom and Space for ideas, tłum. Chris Cave, Goethe-Institut e.V., Internet-Redaktion.

[14] Kolimárová S., Fenomén dočasnej architektúry – východiská a potenciál.

[15] BENCOVÁ, Jarmila: Efemérne poznámky k efemeritám v architektúre. In: ARCH. 2010, č. 12, s. 59.

[16] Zielonko-Jung K., Temporary and mobile architecture as an effort to regain inaccessible urban space. Technical Transactions. 731 Architecture, 2008. issue Z 9, 4-A.

DOI: 10.5604/01.3001.0016.0603

PRAWIDŁOWY SPOSÓB CYTOWANIA

Wilc Kamila, 2022, Obiekty tymczasowe wzniesione podczas wydarzeń okolicznościowych w wybranych miastach Opolszczyzny – studium przypadku, „Builder” 11 (304). DOI: 10.5604/01.3001.0016.0603

Streszczenie: W artykule opisano przebieg wznoszenia obiektów tymczasowych powstałych podczas obchodów Światowego Dnia Architektury odbywającego się w Opolu i Nysie od 2016 r. Zaprezentowano również genezę wydarzenia oraz wpływ struktur przestrzennych na odbiór wydarzenia architektonicznego. Z obserwacji powstałych podczas wydarzeń architektonicznych wynika, że konstrukcje tymczasowe pozytywnie wpłynęły zarówno na odbiorcę, jak i studentów zaangażowanych w proces projektowania oraz montażu. Obiekty tymczasowe często wzbogacają te wydarzenia, pozostając przez długi czas w przestrzeni miejskiej, wchodząc z nim w dialog, a następnie znikają, aby dać miejsce następcom, którzy pojawiają się podczas kolejnych edycji. Autorka zauważa, że działania te, choć nie ujawniają natychmiastowego efektu w postaci podnoszenia świadomości znaczenia przestrzeni miejskiej, przynoszą długofalowy efekt związany z większą chęcią partycypacji studentów w zajęciach pozaszkolnych, rozwijając tym samym chęć uczestniczenia w życiu środowiska architektonicznego. Dodatkowym atutem takich działań jest pogłębianie umiejętności pracy zespołowej oraz pod presją czasu. Wspólne spędzanie czasu podczas realizacji tymczasowych obiektów tworzy więzi, które często owocują ciekawymi efektami w postaci interdyscypli-

narnych zespołów podejmujących wspólne wyzwania projektowe, tj. realizacje konkursów architektonicznych.

Słowa kluczowe: architektura, architektura tymczasowa, wydarzenie architektoniczne, urbanistyka

Abstract: TEMPORARY OBJECTS ERECTED DURING OCCASIONAL EVENTS IN SELECTED CITIES OF THE OPOLSKIE VOIVODESHIP – CASE STUDY.

The article describes the course of erecting temporary buildings created during the celebration of the World Architecture Day held in Opole and Nysa since 2016. The genesis of the event and the impact of spatial structures on the recipient of the architectural event were also presented. The article describes the course of erecting temporary buildings created during the celebration of the World Architecture Day, held in Opole and Nysa since 2016. Thematic pavilions, from the observations created during the architectural events, it appears that temporary structures had a positive impact on both the recipient and students involved in the design and assembly process. Temporary objects often enrich these events, remaining for a long time in the urban space, enter into a dialogue with it, and then disappear to give place to successors who appear during subsequent editions. The author notes that these activities, although they do not reveal an immediate effect in the form of raising awareness of the importance of urban space, bring a long-term effect associated with a greater willingness to participate students in extracurricular activities, thus developing the desire to participate in the life of the architectural environment. An additional advantage of such activities is the deepening of teamwork skills and under time pressure. Spending time together during the implementation of temporary objects creates bonds that often result in interesting effects in the form of interdisciplinary teams taking up common design challenges such as the implementation of architectural competitions.

Keywords: architecture, temporary architecture, architectural event, urban planning